

Юлия. Като ми мислите добро то, моля ви са това, помогнете ми да са отгърва отъ Илия Шнури.

Г-жя Блюте. Наистина ли?

Юлия. Наистина.

Г-жя Блюте. Безъ да го видите?

Юлия. О, азъ доста чюхъ за него.

Г-жя Блюте. Тако ми Бога, би желала да ви помогна, зашто то да згодявамъ и разгодявамъ ми много угодява и ми прикарва доста врѣме — но какъ? учинайка ви нето иска да чюе дума противъ, па ако дойде и баща ви ненадѣино? —

Юлия. О молби те ми ще го придуматъ.

Г-жя Блюте. О невѣрвамъ, зашто то азъ познавамъ този баща — и ма е страхъ да не го е придумала вече учинайка ви!

Юлия. Тогива имамъ още надѣжда на брата си, той не ще ма остави. Ахъ да бѣше само братъ ми тукъ!

Г-жя Блюте. Какво може той да ви помогне.

Юлия. Азъ мисля, че ако братъ ми кажи на Илия Шнури: нѣма да тѣрпѣ да прѣсилятъ сестра ми да са ужени, разбирате ли ма? нѣма да тѣрпѣ; ще го прѣмахна, кой то иска да са ужени за нея. Тогизъ азъ мисля, Бай Илия ще избие клина тайна та безъ да го усѣти нѣкой!

Г-жя Блюте. Но ако — ха, ха, ха — ако имате нужда за единъ такъвъ братъ — азъ ви намирамъ.

Юлия. Вие?

Г-жя Блюте. Ха ха ха ха! менѣ ми дойде нѣщо на умъ. Азъ ви намирамъ единъ братъ. Наистина не сѣщия, но то не прѣчка, стига само да си играе рола та добръ, само да ви угоди и да ви прѣждоса жупунъ Илия.

Юлия. Извѣстно — и друго нищо повече отъ него не жѣлая, но той трѣбва да е честенъ човѣкъ и да не ми злоупотреби довѣрие то — трѣбва да знае да мѣлчи.

Г-жя Блюте. Да, да, азъ намѣрихъ вече кого,